

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 28ης Απριλίου 2016*

«Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξώδικων πράξεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 — Άρθρο 8 — Πράξη που δεν μεταφράστηκε — Άρνηση παραλαβής της πράξεως — Γλωσσικές γνώσεις του παραλήπτη της πράξεως — Έλεγχος από το επιληφθέν δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως»

Στην υπόθεση C-384/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 44 de Barcelona (Ισπανία) με απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 11 Αυγούστου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

Alta Realitat SL

κατά

Erlock Film ApS,

Ulrich Thomsen,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Biltgen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet και M. Berger, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: H. Saugmandsgaard Øe

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- οι Erlock Film ApS και U. Thomsen, εκπροσωπούμενοι από τους K. Dyekjær και H. Puggaard, advokater,
- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. García-Valdecasas Dorrego,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vlácil,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και B. Beutler,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την C. Pesendorfer,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις A.-M. Rouchaud-Joët και S. Pardo Quintillán,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, σύμφωνα με το άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324, σ. 79).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Alta Realitat SL (στο εξής: Alta Realitat), αφενός, και των Erlack Film ApS και U. Thomsen, αφετέρου, σχετικά με τη λύση συμβάσεως παροχής υπηρεσιών.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός 1393/2007

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 7 και 10 έως 12 του κανονισμού 1393/2007 έχουν ως εξής:

«(2) Η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς απαιτεί την καλύτερη και ταχύτερη διαβίβαση μεταξύ των κρατών μελών των δικαστικών και εξωδίκων πράξεων που επιδίδονται ή κοινοποιούνται σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.

[...]

(7) Η ταχύτητα της διαβίβασης δικαιολογεί τη χρήση κάθε ενδεδειγμένου μέσου, τηρουμένων ορισμένων προϋποθέσεων όσον αφορά το ευανάγνωστο και το αξιόπιστο της διαβιβαζομένης πράξης. Η ασφάλεια της διαβίβασης απαιτεί να συνοδεύεται η πράξη από ένα τυποποιημένο έντυπο, που συμπληρώνεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να πραγματοποιηθεί επίδοση ή κοινοποίηση ή σε κάποια άλλη γλώσσα δεκτή από το κράτος μέλος παραλαβής.

[...]

(10) Χάριν αποτελεσματικότητας του παρόντος κανονισμού, η άρνηση της επίδοσης ή της κοινοποίησης πράξεων θα πρέπει να είναι δυνατή σε εξαιρετικές μόνο καταστάσεις.

(11) Για να διευκολυνθεί η διαβίβαση και η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να χρησιμοποιούνται τα τυποποιημένα έντυπα που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού.

(12) Η υπηρεσία παραλαβής ενημερώνει τον παραλήπτη εγγράφως, μέσω ενός τυποποιημένου εντύπου, ότι μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει την επιδιδόμενη ή κοινοποιούμενη πράξη, είτε τη στιγμή της επίδοσης ή κοινοποίησης είτε επιστρέφοντας την πράξη στην υπηρεσία παραλαβής εντός εβδομάδος, εφόσον η πράξη δεν έχει συνταχθεί σε γλώσσα κατανοητή από τον παραλήπτη ή στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης. Αυτός ο κανόνας θα πρέπει να ισχύει εξίσου και στην επόμενη επίδοση ή κοινοποίηση εφόσον ο παραλήπτης έχει ασκήσει το δικαίωμα άρνησης παραλαβής. [...] Τονιστέον ότι η άρνηση παραλαβής μιας πράξης μπορεί να θεραπευθεί μέσω της επίδοσης ή κοινοποίησης στον παραλήπτη μιας μετάφρασης της πράξης.»

4 Η παράγραφος 1 του άρθρου 1 του κανονισμού αυτού, το οποίο ορίζει το πεδίο εφαρμογής του, έχει ως εξής:

«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις όταν μια δικαστική ή εξώδικη πράξη πρέπει να διαβιβασθεί από ένα κράτος μέλος σε άλλο για να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί. [...]»

5 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 3, αυτού του κανονισμού, «[σ]τον παρόντα κανονισμό ο όρος “κράτος μέλος” καλύπτει τα κράτη μέλη πλην της Δανίας».

6 Κατά το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού, τα κράτη μέλη ορίζουν τις «υπηρεσίες διαβίβασης», οι οποίες είναι αρμόδιες για τη διαβίβαση δικαστικών και εξώδικων πράξεων προς επίδοση ή κοινοποίηση σε άλλο κράτος μέλος, καθώς και τις «αρχές παραλαβής», οι οποίες είναι αρμόδιες για την παραλαβή τέτοιων πράξεων άλλου κράτους μέλους.

7 Το άρθρο 4 του ιδίου κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Οι δικαστικές πράξεις διαβιβάζονται απευθείας και το ταχύτερο δυνατό μεταξύ των υπηρεσιών που ορίζονται βάσει του άρθρου 2.

2. Η διαβίβαση πράξεων [...] μεταξύ των υπηρεσιών διαβίβασης και των υπηρεσιών παραλαβής γίνεται με οποιοδήποτε κατάλληλο μέσο, εφόσον το περιεχόμενο της παραλαμβανομένης πράξης είναι αληθές και συμπίπτει απολύτως προς το περιεχόμενο της διαβιβαζόμενης πράξης, και εφόσον όλες οι εμπεριεχόμενες πληροφορίες είναι ευανάγνωστες.

3. Η διαβιβαζόμενη πράξη συνοδεύεται από αίτηση συντασσόμενη επί του τυποποιημένου εντύπου που εμφανίζεται στο παράρτημα I. Το έντυπο συμπληρώνεται στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή, εφόσον οι επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους είναι πλείονες, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη ή σε άλλη γλώσσα την οποία το κράτος μέλος παραλαβής έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεχθεί. [...]

[...]»

8 Το άρθρο 5 του κανονισμού 1393/2007 έχει ως εξής:

«1. Η υπηρεσία διαβίβασης στην οποία κατατίθεται η προς διαβίβαση πράξη επισημαίνει στον αιτούντα ότι ο παραλήπτης μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει την πράξη εφόσον δεν έχει συνταχθεί σε μία από τις γλώσσες που ορίζει το άρθρο 8.

2. Ο αιτών επιβαρύνεται με τυχόν έξοδα μετάφρασης πριν από τη διαβίβαση της πράξης [...]».

9 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, μόλις η πράξη περιέλθει στην υπηρεσία παραλαβής, αυτή αποστέλλει το συντομότερο, και οπωσδήποτε εντός επτά ημερών από την παραλαβή, αποδεικτικό παραλαβής στην υπηρεσία διαβίβασης με το ταχύτερο μέσο και χρησιμοποιώντας το έντυπο του παραρτήματος I.

10 Το άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Η υπηρεσία παραλαβής επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη ή μεριμνά προς τούτο σύμφωνα είτε με το δίκαιο του κράτους μέλους παραλαβής, είτε με τον ειδικό τύπο τον οποίο ζήτησε η υπηρεσία διαβίβασης, εφόσον αυτός δεν αντιβαίνει στο δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Η υπηρεσία παραλαβής φροντίζει ώστε η επίδοση ή κοινοποίηση να πραγματοποιηθεί το συντομότερο δυνατό και, οπωσδήποτε, εντός μηνός από την παραλαβή. [...]»

11 Κατά το άρθρο 8 του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Άρνηση παραλαβής της πράξης»:

«1. Η υπηρεσία παραλαβής ενημερώνει τον παραλήπτη, μέσω [του τυποποιημένου εντύπου] που εμφανίζεται στο παράρτημα II, ότι μπορεί να αρνηθεί την παραλαβή κατά τη χρονική στιγμή της επίδοσης ή κοινοποίησης ή μπορεί να επιστρέψει την πράξη στην υπηρεσία παραλαβής εντός μιας εβδομάδας, εφόσον η πράξη που επιδίδεται ή κοινοποιείται δεν έχει συνταχθεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε μία από τις ακόλουθες γλώσσες:

α) σε γλώσσα την οποία ο παραλήπτης κατανοεί, ή

β) στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή, εάν αυτό το κράτος έχει περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση ή η κοινοποίηση.

2. Εάν η υπηρεσία παραλαβής πληροφορηθεί ότι ο παραλήπτης αρνείται να παραλάβει την πράξη σύμφωνα με την παράγραφο 1, ενημερώνει αμέσως την υπηρεσία διαβίβασης, μέσω της έντυπης βεβαίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 10, και επιστρέφει την αίτηση και τις πράξεις των οποίων ζητείται η μετάφραση.

3. Εάν ο παραλήπτης αρνήθηκε να παραλάβει την πράξη βάσει της παραγράφου 1, τούτο μπορεί να θεραπευθεί μέσω της επίδοσης και κοινοποίησης στον παραλήπτη, βάσει του παρόντος κανονισμού, της πράξης συνοδευόμενης από μετάφραση σε μια από τις γλώσσες που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Στην περίπτωση αυτή, η ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης είναι η ημερομηνία κατά την οποία η πράξη, συνοδευόμενη από μετάφραση, επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους παραλαβής. Όταν όμως, σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους, μια πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί εντός τακτής προθεσμίας, λαμβάνεται υπόψη για τον αιτούντα η ημερομηνία που καθορίζεται από το δίκαιο του κράτους αυτού. [...]

[...]»

12 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 προβλέπει:

«Αφού ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις επίδοσης ή κοινοποίησης, εκδίδεται σχετική βεβαίωση βάσει του εντύπου που εμφανίζεται στο παράρτημα I, η οποία αποστέλλεται στην αρχή διαβίβασης [...]».

13 Το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού ορίζει:

«Όταν πρέπει να διαβιβασθεί εισαγωγικό δίκης έγγραφο ή άλλη ισοδύναμη πράξη σε άλλο κράτος μέλος προς επίδοση ή κοινοποίηση βάσει του παρόντος κανονισμού και ο εναγόμενος ερημοδικήσει, ο δικαστής υποχρεούται να αναστείλει την έκδοση απόφασης μέχρις ότου διαπιστωθεί:

- α) ότι η πράξη επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε όπως ορίζει το δίκαιο του κράτους μέλους παραλαβής, προκειμένου για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων στα πλαίσια διαδικασιών εντός του κράτους αυτού κατά προσώπων ευρισκομένων στην επικράτειά του· ή
- β) ότι η πράξη επεδόθη πράγματι στον εναγόμενο ή στην κατοικία του με άλλο τρόπο, προβλεπόμενο από τον παρόντα κανονισμό,

καθώς και ότι, και στις δύο περιπτώσεις, η επίδοση ή η κοινοποίηση έγιναν εγκαίρως, ώστε ο εναγόμενος να είναι σε θέση να αμυνθεί.»

14 Το τυποποιημένο έντυπο, με τίτλο «Ενημέρωση του παραλήπτη για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξης», το οποίο παρατίθεται στο παράρτημα II του κανονισμού 1393/2007 περιλαμβάνει την ακόλουθη αναφορά, η οποία απευθύνεται στον παραλήπτη της πράξεως:

«Έχετε δικαίωμα να αρνηθείτε την παραλαβή της πράξης εφόσον δεν είναι συνταγμένη ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία κατανοείτε ή στην επίσημη γλώσσα του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης.

Εάν επιθυμείτε να ασκήσετε αυτό το δικαίωμα, πρέπει είτε να δηλώσετε την άρνηση παραλαβής κατά τη χρονική στιγμή της επίδοσης ή κοινοποίησης απευθείας στο πρόσωπο που επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη, είτε να την επιστρέψετε εντός μιας εβδομάδας στη διεύθυνση που αναφέρεται κατωτέρω, δηλώνοντας ότι αρνείστε την παραλαβή της.»

15 Αυτό το τυποποιημένο έντυπο περιλαμβάνει επίσης «δήλωση του παραλήπτη», ο οποίος, σε περίπτωση που αρνείται να παραλάβει την εν λόγω πράξη, καλείται να υπογράψει την εξής δήλωση:

«Αρνούμαι να παραλάβω την πράξη διότι δεν είναι συνταγμένη ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία κατανοώ ή στην επίσημη γλώσσα του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης.»

16 Το εν λόγω τυποποιημένο έντυπο, εν τέλει, προβλέπει ότι, στην περίπτωση αυτή, ο παραλήπτης οφείλει να υποδείξει τη γλώσσα ή τις γλώσσες τις οποίες κατανοεί, μεταξύ των επίσημων γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

17 Δυνάμει της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας περί επιδόσεως και κοινοποίησης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, η οποία συνήφθη στις Βρυξέλλες στις 19 Οκτωβρίου 2005 (ΕΕ L 300, σ. 55), ο κανονισμός (ΕΚ) 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 160, σ. 37), τέθηκε σε ισχύ, στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου, όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Βασιλείου της Δανίας.

18 Το άρθρο 3 της συμφωνίας αυτής προβλέπει τα εξής:

«[...]

2. Οσάκις εκδίδονται τροποποιήσεις του κανονισμού [1348/2000], η Δανία κοινοποιεί στην Επιτροπή την απόφασή της εάν θα εφαρμόσει ή όχι το περιεχόμενο των τροποποιήσεων αυτών. [...]

[...]

6. Η κοινοποίηση εκ μέρους της Δανίας ότι το περιεχόμενο των τροποποιήσεων εφαρμόστηκε σε αυτή [...] δημιουργεί αμοιβαίες υποχρεώσεις, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο μεταξύ της Δανίας και της Κοινότητας. Οι τροποποιήσεις του κανονισμού αποτελούν έκτοτε τροποποιήσεις της παρούσας συμφωνίας και θεωρείται ότι προσαρτώνται σ' αυτήν.

[...]»

- 19 Κατόπιν καταργήσεως του κανονισμού 1348/2000 από τον κανονισμό 1393/2007, το Βασίλειο της Δανίας κοινοποίησε στην Επιτροπή την απόφασή του να εφαρμόσει το περιεχόμενο του κανονισμού αυτού (ΕΕ 2008, L 331, σ. 21).

Ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001

- 20 Το άρθρο 34, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1), προβλέπει ότι απόφαση εκδοθείσα από δικαστήριο κράτους μέλους δεν αναγνωρίζεται σε άλλο κράτος μέλος «αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως ενώ μπορούσε να το πράξει».
- 21 Ο κανονισμός 44/2001 εφαρμόζεται στις σχέσεις μεταξύ της Ένωσης και του Βασιλείου της Δανίας δυνάμει της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία συνήφθη στις Βρυξέλλες στις 19 Οκτωβρίου 2005 (ΕΕ L 299, σ. 62).

Το ισπανικό δίκαιο

- 22 Κατά το άρθρο 11 του νόμου περί Οργανισμού των Δικαστηρίων (Ley Orgánica del Poder Judicial):
- «1. Σε κάθε διαδικασία τηρούνται οι κανόνες της καλής πίστωσης. Δεν παράγουν αποτελέσματα αποδείξεις οι οποίες αποκτήθηκαν, άμεσα ή έμμεσα, κατά τρόπο που συνιστά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων ή ελευθεριών.
2. Τα δικαιοδοτικά όργανα απορρίπτουν με αιτιολογημένη απόφαση τις αγωγές, τις παρεμπόπτουσες αγωγές και τις ενστάσεις που εγείρονται κατά πρόδηλη κατάχρηση δικαιώματος ή ενέχουν απάτη σχετική με τον νόμο ή τη διαδικασία.
3. Σύμφωνα με την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 24 του ισπανικού Συντάγματος, τα δικαιοδοτικά όργανα οφείλουν να αποφαινόμενοι πάντοτε επί των αιτημάτων που τους υποβάλλονται, μπορούν δε να τα απορρίπτουν μόνο για τυπικούς λόγους, όταν το ελάττωμα δεν είναι δυνατόν να θεραπευτεί ή δεν θεραπεύεται μέσω της διαδικασίας που προβλέπει η νομοθεσία.»
- 23 Το άρθρο 161, παράγραφος 2, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Ley de Enjuiciamiento Civil) ορίζει τα εξής:
- «Όταν ο παραλήπτης της κοινοποίησης βρίσκεται στην κατοικία του και αρνείται να παραλάβει το αντίγραφο της αποφάσεως ή το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή δεν επιθυμεί να υπογράψει την πράξη κοινοποίησης, ο υπάλληλος ή, κατά περίπτωση, ο δικηγόρος που ασκεί τα καθήκοντα αυτού, τον

ενημερώνει ότι το αντίγραφο της αποφάσεως ή το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο είναι στη διάθεσή του στη Δικαστική Υπηρεσία, και ότι η κοινοποίηση παράγει τα αποτελέσματά της, μνημονεύοντας όλα τα προαναφερθέντα στην πράξη.»

24 Κατά το άρθρο 247 του ίδιου κώδικα:

«1. Οι παρεμβαίνοντες σε οποιαδήποτε διαδικασία οφείλουν να ενεργούν σύμφωνα με τους κανόνες της καλής πίστεως.

2. Τα δικαστήρια απορρίπτουν με αιτιολογημένη απόφαση τις αγωγές και τις παρεμπόπτουσες αγωγές που εγείρονται κατά πρόδηλη κατάχρηση δικαιώματος ή ενέχουν απάτη σχετική με τον νόμο ή τη διαδικασία.

3. Εάν τα δικαστήρια εκτιμούν ότι διάδικος ενήργησε στη διαδικασία κατά παράβαση των κανόνων της καλής πίστεως μπορούν να του επιβάλουν, στο πλαίσιο χωριστής διαδικασίας, μέσω αιτιολογημένης αποφάσεως και τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, πρόστιμο ύψους από εκατόν ογδόντα έως έξι χιλιάδες ευρώ, το οποίο σε καμία περίπτωση δεν υπερβαίνει το ένα τρίτο της αξίας της διαφοράς.

Για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τις περιστάσεις της υποθέσεως, καθώς και τη βλάβη που ενδεχομένως προκλήθηκε στη διαδικασία ή στον αντίδικο.»

25 Το άρθρο 496, παράγραφος 1, του εν λόγω κώδικα ορίζει τα εξής:

«Ο εναγόμενος ο οποίος δεν εμφανίζεται κατά την ημερομηνία ή εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην πράξη επιδόσεως ή κοινοποιήσεως, δικάζεται ερήμην κατόπιν σχετικής δηλώσεως του “Secretario judicial”, εξαιρουμένων των οριζόμενων στον παρόντα κώδικα περιπτώσεων στις οποίες η υπόθεση συζητείται ερήμην κατόπιν σχετικής δηλώσεως του δικαστηρίου.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

26 Όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, η Alta Realitat, εταιρία ισπανικού δικαίου, άσκησε αγωγή ενώπιον του Juzgado de Primera Instancia nº 44 de Barcelona (πρωτοδικείου υπ' αριθ. 44 της Βαρκελώνης) με αίτημα τη λύση συμβάσεως συναφθείσας στις 13 Φεβρουαρίου 2008 με την Erlock Film ApS, εταιρία δανικού δικαίου, και τον U. Thomsen, κάτοικο Δανίας.

27 Η σύμβαση αυτή αφορούσε τη δημιουργία μιας ταινίας στην οποία θα συμμετείχε ο U. Thomsen και επρόκειτο να γυριστεί στην αγγλική γλώσσα.

28 Η Alta Realitat ζητεί τη λύση της εν λόγω συμβάσεως με την αιτιολογία ότι ο U. Thomsen δεν τήρησε τις δεσμεύσεις του και εγκατέλειψε την παραγωγή χωρίς να δικαιολογήσει την ενέργειά του.

29 Η Alta Realitat ζητεί επίσης να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να της επιστρέψει το ποσό των 30 000 ευρώ το οποίο του είχε προκαταβληθεί, να την αποζημιώσει για τη ζημία που υπέστη από τη μη εκτέλεση της συμβάσεως, καθώς και να της καταβάλει τα δικαστικά έξοδα.

30 Το επιληφθέν δικαστήριο, αφού έκρινε παραδεκτή την κατατεθείσα από την Alta Realitat αγωγή, πρόεβη στην κοινοποίησή της στον U. Thomsen, στη διεύθυνση της οικίας του στη Δανία.

31 Ο U. Thomsen άσκησε το δικαίωμα το οποίο του αναγνωρίζεται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 και αρνήθηκε να παραλάβει την αγωγή αυτή μετά των συνημμένων εγγράφων, με την αιτιολογία ότι δεν κατανοούσε την αγγλική γλώσσα στην οποία ήταν συνταγμένα τα έγγραφα αυτά.

- 32 Το Juzgado de Primera Instancia nº 44 de Barcelona έκρινε εντούτοις ότι η άρνηση αυτή ήταν αδικαιολόγητη και ότι η αγωγή είχε προσηκόντως κοινοποιηθεί στον εναγόμενο της κύριας δίκης. Εν συνεχεία, το δικαστήριο αυτό, με απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2010, εκδοθείσα ερήμην του εναγομένου, δέχθηκε τα αιτήματα της Alta Realitat. Καθόσον δεν ασκήθηκε κανένα ένδικο μέσο κατά της απόφασης αυτής, η απόφαση κατέστη αμετάκλητη.
- 33 Κατά τη διάρκεια του 2012, τα δικαστήρια της Δανίας που επελήφθησαν της υποθέσεως, πρωτοδίκως και κατ' έφεση, αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν την απόφαση αυτή στη Δανία, με βάση το άρθρο 34, σημείο 2, του κανονισμού 44/2001.
- 34 Με διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 2013, το Juzgado de Primera Instancia nº 44 de Barcelona κήρυξε άκυρες όλες τις διαδικαστικές ενέργειες από της κοινοποίησης της επίμαχης αγωγής της κύριας δίκης στον U. Thomsen και εφεξής.
- 35 Στη διάταξη αυτή, το εν λόγω δικαστήριο έκρινε πάντως ότι η κοινοποίηση έλαβε χώρα σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 1393/2007, αφού επισήμανε ότι σύμφωνα με τα στοιχεία της δικογραφίας ο U. Thomsen κατανοούσε την αγγλική γλώσσα. Το ίδιο δικαστήριο σημείωσε ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη σύμβαση καθώς και διάφορα συνημμένα στην αγωγή έγγραφα που αποδίδονταν στον εναγόμενο είχαν συνταχθεί στη γλώσσα αυτή, ότι ο ίδιος είχε δηλώσει στο προφίλ του το οποίο εμφανιζόταν σε βάση κινηματογραφικών δεδομένων στο διαδίκτυο ότι γνωρίζει άπταιστα τη γλώσσα αυτή, καθώς και ότι ένα ιστολόγιο του οποίου είναι ο συγγραφέας ήταν επίσης συνταγμένο στην ίδια γλώσσα. Το δικαστήριο προσέθεσε ότι στον φάκελο της δικογραφίας επισυνάφθηκαν διάφορα DVD στα οποία εμφανιζόταν κάποιο πρόσωπο το οποίο παρουσιαζόταν ως ο εναγόμενος και το οποίο εκφραζόταν στα αγγλικά. Επομένως, κατά το δικαστήριο αυτό, δεν υφίστατο αντικειμενικός λόγος για τη άρνηση του εναγομένου να παραλάβει τη συνταχθείσα στην αγγλική γλώσσα αγωγή, η δε άρνηση αυτή αποτελούσε απεναντίας απάτη σχετικά με τη διαδικασία, κατά την έννοια του ισπανικού δικαίου.
- 36 Κατά συνέπεια, το επιληφθέν δικαστήριο διέταξε να κοινοποιηθεί εκ νέου η αγωγή, χωρίς να συνοδεύεται από μετάφραση.
- 37 Αποφάσισε, επιπλέον, να εφαρμόσει το άρθρο 161, παράγραφος 2, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, κατά το οποίο, όταν ο εναγόμενος αρνείται να παραλάβει τα έγγραφα που του κοινοποιούνται, θεωρείται ότι τα έγγραφα αυτά του έχουν νομοτύπως κοινοποιηθεί, αφ' ης στιγμής ο δικαστής διαπιστώσει ότι δεν υφίστατο αντικειμενικός λόγος αρνήσεως παραλαβής.
- 38 Η νέα αυτή κοινοποίηση εντούτοις δεν πραγματοποιήθηκε, καθόσον ο U. Thomsen αρνήθηκε να παραλάβει τη συνταχθείσα στην αγγλική γλώσσα αγωγή, με την αιτιολογία ότι δεν κατανοεί παρά μόνο τη δανική γλώσσα.
- 39 Στην απόφασή του περί παραπομπής, το Juzgado de Primera Instancia nº 44 de Barcelona διερωτάται εάν είναι σύμφωνη προς τον κανονισμό 1393/2007 η εκ μέρους του εθνικού δικαστή εκτίμηση, βάσει των σχετικών στοιχείων που διαθέτει, του κατά πόσον ο εναγόμενος κατανοεί συγκεκριμένη γλώσσα του και περαιτέρω η κοινοποίηση σε αυτόν τόσο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης όσο και των συνημμένων εγγράφων, τα οποία έχουν συνταχθεί αποκλειστικά στη συγκεκριμένη γλώσσα.
- 40 Το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει ότι το ερώτημα αυτό αφορά τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς καθώς και την εύρυθμη διεξαγωγή των ενδίκων διαδικασιών και προσθέτει ότι οι διαδικασίες αυτές θα μπορούσαν να επιταχυνθούν εάν, κατά περίπτωση, δεν υπήρχε υποχρέωση μεταφράσεως ορισμένων εγγράφων προς γλώσσες προς τις οποίες η μετάφραση είναι δυσχερής και δαπανηρή, ιδίως δε σε περιπτώσεις, όπως εν προκειμένω, όπου ο δικαστής έχει βεβαιωθεί ότι ο ενδιαφερόμενος κατανοεί την οικεία γλώσσα και ότι πρόκειται για γλώσσα ευρείας χρήσεως. Συναφώς, το δικαστήριο αυτό επισημαίνει ότι η ταινία στην οποία προβλεπόταν να συμμετάσχει ο U. Thomsen θα γυριζόταν στην αγγλική γλώσσα, γλώσσα στην οποία συντάχθηκε και η κατατεθείσα από την Alta Realitat αγωγή.

- 41 Ο κανονισμός 1393/2007 δεν διευκρινίζει όμως την έκταση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει ως προς το ζήτημα αυτό το επιληφθέν δικαστήριο.
- 42 Εκτός αυτού, πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως το άρθρο 161, παράγραφος 2, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είναι συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης.
- 43 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 την έννοια ότι ο εθνικός δικαστής ο οποίος επιλαμβάνεται της υποθέσεως μπορεί να κρίνει, βάσει του συνόλου των στοιχείων τα οποία έχει στη διάθεσή του, αν ο παραλήπτης δικογράφου γνωρίζει τη γλώσσα στην οποία έχει αυτό συνταχθεί;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 την έννοια ότι, εάν ο εθνικός δικαστής ο οποίος επιλαμβάνεται της υποθέσεως κρίνει, βάσει του συνόλου των στοιχείων τα οποία έχει στη διάθεσή του, ότι ο παραλήπτης δικογράφου γνωρίζει τη γλώσσα στην οποία έχει αυτό συνταχθεί, το πρόσωπο που πραγματοποιεί την επίδοση δεν πρέπει σε μια τέτοια περίπτωση να παρέχει στον παραλήπτη τη δυνατότητα να αρνηθεί να παραλάβει το έγγραφο;
- 3) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 την έννοια ότι, εάν ο παραλήπτης κοινοποιήσεως αρνηθεί να παραλάβει έγγραφο συνταγμένο σε ορισμένη γλώσσα, ενώ ο δικαστής που επιλαμβάνεται της υποθέσεως έχει κρίνει ότι το εν λόγω πρόσωπο διαθέτει επαρκές επίπεδο γνώσεως της συγκεκριμένης γλώσσας, η άρνηση παραλαβής του εγγράφου είναι αδικαιολόγητη και ο δικαστής που επιλαμβάνεται της υποθέσεως δύναται να εφαρμόσει τα προβλεπόμενα στη νομοθεσία του κράτους προελεύσεως για τέτοιου είδους αδικαιολόγητη άρνηση παραλαβής εγγράφου, καθώς και να διαπιστώσει, εφόσον τούτο προβλέπεται στο δικονομικό δίκαιο του κράτους προελεύσεως, ότι το έγγραφο κοινοποιήθηκε στον παραλήπτη;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 44 Κατά το άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η απάντηση σε προδικαστικό ερώτημα μπορεί να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία, το Δικαστήριο, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, μπορεί οποτεδήποτε να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.
- 45 Η διάταξη αυτή του Κανονισμού Διαδικασίας πρέπει να εφαρμοστεί στην υπό κρίση υπόθεση.
- 46 Με τα τρία ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστούν οι κανόνες τους οποίους οφείλει να σεβαστεί το επιληφθέν δικαστήριο στο κράτος μέλος προελεύσεως, βάσει του κανονισμού 1393/2007, όταν αποφασίζει να προβεί στην επίδοση ή κοινοποίηση εισαγωγικού εγγράφου της δίκης προς τον παραλήπτη του ο οποίος κατοικεί στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, σε γλώσσα διαφορετική από αυτήν την οποία κατανοεί ή τεκμαίρεται ότι κατανοεί ο παραλήπτης αυτός, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.
- 47 Συναφώς, επισημαίνεται, προκαταρκτικώς, ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ο κανονισμός 1393/2007, ο οποίος έχει ως νομική βάση το άρθρο 61, στοιχείο γ', ΕΚ, αποσκοπεί, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 2 του εν λόγω κανονισμού, στη θέσπιση ενδοκοινοτικού μηχανισμού επίδοσεως και

κοινοποιήσεως δικαστικών και εξωδίκων πράξεων στο πλαίσιο αστικών και εμπορικών υποθέσεων, με σκοπό την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 48 Συγκεκριμένα, προς βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της ταχύτητας των ένδικων διαδικασιών και προς διασφάλιση της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, ο εν λόγω κανονισμός καθιερώνει την αρχή της άμεσης διαβιβάσεως των δικαστικών και εξωδίκων εγγράφων μεταξύ των κρατών μελών, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα την απλοποίηση και την επιτάχυνση των διαδικασιών. Οι σκοποί αυτοί παρατίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 6 έως 8 του κανονισμού αυτού (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 49 Ωστόσο, οι εν λόγω σκοποί δεν πρέπει να επιτυγχάνονται με την καθ' οιονδήποτε τρόπο αποδυνάμωση των δικαιωμάτων άμυνας των αποδεκτών, τα οποία απορρέουν από το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη που καθιερώνουν τα άρθρα 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 50 Ως εκ τούτου, πρέπει να εξασφαλίζεται όχι μόνον ότι ο παραλήπτης πράξεως όντως παραλαμβάνει την επίμαχη πράξη, αλλά και ότι αυτός είναι σε θέση να πληροφορηθεί και να κατανοήσει πραγματικά και πλήρως το νόημα και το περιεχόμενο του ενδίκου βοηθήματος που έχει ασκηθεί σε βάρος του στην αλλοδαπή, ώστε να μπορεί να προβάλει λυσιτελώς τα δικαιώματά του στο κράτος μέλος προελεύσεως (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 51 Υπό το πρίσμα αυτό, ο κανονισμός 1393/2007 πρέπει να ερμηνευθεί κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, η εύλογη εξισορρόπηση μεταξύ των συμφερόντων του ενάγοντος και του εναγομένου, ο οποίος είναι ο παραλήπτης της πράξεως, διά του συμβιβασμού της αποτελεσματικότητας και της ταχύτητας της διαβιβάσεως των δικαστικών πράξεων με την απαίτηση εξασφάλισης προσήκουσας προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας του παραλήπτη των πράξεων αυτών (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 52 Ο κανονισμός 1393/2007 καθιέρωσε, για την επίτευξη των σκοπών του, ένα σύστημα δυνάμει του οποίου η διαβίβαση των πράξεων πραγματοποιείται, καταρχήν, μεταξύ των «υπηρεσιών διαβιβάσεως» και των «υπηρεσιών παραλαβής» τις οποίες ορίζουν τα κράτη μέλη. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4 του εν λόγω κανονισμού, οι προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεις διαβιβάζονται απευθείας και το ταχύτερο δυνατό, με οποιοδήποτε κατάλληλο μέσο, από την υπηρεσία διαβιβάσεως στην υπηρεσία παραλαβής (βλ., συναφώς, απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 53 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, η υπηρεσία διαβιβάσεως οφείλει να επισημάνει στον αιτούντα τον κίνδυνο να αρνηθεί ο παραλήπτης να παραλάβει πράξη η οποία δεν έχει καταρτιστεί σε μία από τις γλώσσες που ορίζει το άρθρο 8 του εν λόγω κανονισμού. Σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2 του κανονισμού αυτού, ο ενάγων επιβαρύνεται κατ' αρχήν με τα έξοδα της μεταφράσεως πριν από τη διαβίβαση της πράξεως (βλ., συναφώς, απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 35).
- 54 Όσον αφορά την υπηρεσία παραλαβής, αυτή προβαίνει στην επίδοση ή στην κοινοποίηση της πράξεως στον παραλήπτη, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 7 του κανονισμού 1393/2007. Στο πλαίσιο αυτό, υποχρεούται, αφενός, να γνωστοποιήσει στην υπηρεσία διαβιβάσεως όλα τα σχετικά με την ενέργεια αυτή στοιχεία διά του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος I του κανονισμού αυτού και, αφετέρου, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, να γνωστοποιήσει στον παραλήπτη ότι μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει την πράξη, εφόσον αυτή δεν έχει συνταχθεί ή

μεταφραστεί σε γλώσσα κατανοητή στον παραλήπτη ή στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης, γλώσσες τις οποίες ο παραλήπτης τεκμαίρεται ότι γνωρίζει. Κατά το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 3, του εν λόγω κανονισμού, εάν ο παραλήπτης αρνηθεί την παραλαβή, η υπηρεσία παραλαβής ενημερώνει αμέσως την υπηρεσία διαβιβάσεως και επιστρέφει την αίτηση και την πράξη της οποίας ζητείται η μετάφραση (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 36).

- 55 Ο ρόλος της υπηρεσίας διαβιβάσεως καθώς και της υπηρεσίας παραλαβής, για τους σκοπούς του κανονισμού 1393/2007, περιορίζονται κατ' αυτόν τον τρόπο στην επί του πρακτέου διασφάλιση της διαβιβάσεως και της επιδόσεως ή κοινοποίησης της σχετικής πράξεως, καθώς και στη λήψη μέτρων ικανών να διευκολύνουν τη διεξαγωγή των ενεργειών αυτών. Αντιθέτως, οι εν λόγω υπηρεσίες δεν είναι αρμόδιες να κρίνουν ουσιαστικής φύσεως ζητήματα, όπως είναι το ποιες γλώσσες κατανοεί ο παραλήπτης της πράξεως και αν η πράξη πρέπει να συνοδεύεται από μετάφραση σε μία από τις γλώσσες που ορίζονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, ούτε δύναται να αξιολογήσουν εάν η άρνηση παραλαβής από τον παραλήπτη της πράξεως είναι ή όχι δικαιολογημένη (βλ., συναφώς, απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 37).
- 56 Αντιθέτως, αρμόδιο να αποφανθεί επί τέτοιων ζητημάτων, σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ ενάγοντος και εναγομένου, είναι μόνον το δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως το οποίο έχει επιληφθεί της υποθέσεως (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 41).
- 57 Ειδικότερα, αφού κινήσει τη διαδικασία επιδόσεως ή κοινοποίησης προσδιορίζοντας τις προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεις, το εν λόγω δικαστήριο θα αποφανθεί μόνο σε περίπτωση που ο παραλήπτης της πράξεως όντως αρνηθεί να την παραλάβει ως μη καταρτισθείσα σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή τεκμαίρεται ότι κατανοεί. Επομένως, το εν λόγω δικαστήριο θα κληθεί να εξετάσει, κατόπιν αιτήσεως του ενάγοντος, εάν η άρνηση αυτή είναι δικαιολογημένη. Προς τούτο, πρέπει να λάβει υπόψη του όλα τα στοιχεία της δικογραφίας προκειμένου, αφενός, να διαπιστώσει τις γλωσσικές γνώσεις του παραλήπτη της πράξεως και, αφετέρου, να αποφασίσει εάν, βάσει της φύσεως της επίμαχης πράξεως, είναι απαραίτητη η μετάφρασή της (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 58 Εν τέλει, το εν λόγω δικαστήριο θα πρέπει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, να εξασφαλίσει την ισόρροπη προστασία των αντίστοιχων δικαιωμάτων των διαδίκων, διά της σταθμίσεως, αφενός, του σκοπού, της αποτελεσματικότητας και της ταχύτητας της επιδόσεως ή της κοινοποίησης προς το συμφέρον του ενάγοντος και, αφετέρου, του σκοπού της αποτελεσματικής προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας προς το συμφέρον του παραλήπτη (βλ. απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 43).
- 59 Όσον αφορά το σύστημα που θέσπισε ο κανονισμός 1393/2007, πρέπει να προστεθεί ότι ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει επίσης τη χρήση δύο τυποποιημένων εντύπων, τα οποία περιλαμβάνονται αντιστοίχως στα παραρτήματα I και II αυτού, και δεν εισάγει καμία εξαίρεση όσον αφορά τη χρήση των εντύπων αυτών. Αντιθέτως, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 11 του ίδιου κανονισμού, τα προβλεπόμενα τυποποιημένα έγγραφα «πρέπει να χρησιμοποιούνται», στο πλαίσιο του σεβασμού των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων και όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 7 του εν λόγω κανονισμού, προκειμένου να διευκολύνεται και να καθίσταται διαφανέστερη η διαβίβαση των πράξεων και να διασφαλίζεται έτσι τόσο η αναγνωσιμότητα των πράξεων αυτών όσο και η ασφάλεια της διαβιβάσεώς τους (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψεις 44 ως 46).
- 60 Περαιτέρω, τα εν λόγω έντυπα αποτελούν, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού αυτού, τα μέσα διά των οποίων οι παραλήπτες ενημερώνονται για τη δυνατότητά τους να αρνηθούν την παραλαβή της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 47).

- 61 Όσον αφορά τη σημασία που πρέπει να αποδοθεί στο τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II του κανονισμού 1393/2007 και, κατά συνέπεια, στο περιεχόμενο του άρθρου 8, παράγραφος 1, αυτού, αντικείμενο του οποίου είναι η κοινοποίηση του εν λόγω εντύπου στον παραλήπτη της πράξεως, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι, όπως προκύπτει από τον τίτλο και το περιεχόμενο του εντύπου αυτού, η δυνατότητα αρνήσεως της παραλαβής της προς επίδοση ή προς κοινοποίηση πράξεως, κατά τα προβλεπόμενα στο εν λόγω άρθρο 8, παράγραφος 1, μπορεί να χαρακτηριστεί ως «δικαίωμα» του παραλήπτη της πράξεως (βλ., συναφώς, απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 49).
- 62 Ωστόσο, για να μπορεί το αναγνωριζόμενο από τον νομοθέτη της Ένωσης δικαίωμα να παραγάγει λυσιτελώς τα αποτελέσματά του, η ύπαρξή του πρέπει να γνωστοποιείται εγγράφως στον παραλήπτη της πράξεως. Στο πλαίσιο του συστήματος του κανονισμού 1393/2007, η εν λόγω γνωστοποίηση διενεργείται διά του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος II του κανονισμού 1393/2007, κατά τρόπο αντίστοιχο με αυτόν με τον οποίο γνωστοποιείται στον ενάγοντα, από την αρχή της διαδικασίας, διά του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος I του κανονισμού αυτού, η ύπαρξη του εν λόγω δικαιώματος του παραλήπτη της πράξεως (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 50).
- 63 Συναφώς, το τυποποιημένο έντυπο, το οποίο παρατίθεται στο παράρτημα II του κανονισμού 1393/2007, αποτελεί μια από τις σημαντικές καινοτομίες που εισήγαγε ο κανονισμός, αυτός, με σκοπό ακριβώς τη βελτίωση της διαβιβάσεως των πράξεων και την εγγύηση της καλύτερης προστασίας του παραλήπτη αυτών, καθόσον το έντυπο αυτό προβλέπει τη δυνατότητα για τον παραλήπτη της πράξεως, σε περίπτωση που αρνείται να την παραλάβει επειδή δεν έχει συνταχθεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα που κατανοεί ή στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου της επιδόσεως ή κοινοποιήσεως, να υποδείξει τη γλώσσα ή τις γλώσσες που κατανοεί.
- 64 Το Δικαστήριο διευκρίνισε στο πλαίσιο αυτό ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007 εμπεριέχει δύο πτυχές, συνδεόμενες βεβαίως μεταξύ τους, πλην όμως διακριτές, ήτοι, αφενός, το ουσιαστικό δικαίωμα του παραλήπτη της πράξεως να αρνηθεί να την παραλάβει, απλώς και μόνον επειδή δεν έχει καταρτιστεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία τεκμαίρεται ότι κατανοεί, και, αφετέρου, την επίσημη γνωστοποίηση, από την υπηρεσία παραλαβής, της υπάρξεως του εν λόγω δικαιώματος. Επομένως, η σχετική με το γλωσσικό καθεστώς της επίμαχης πράξεως προϋπόθεση δεν σχετίζεται με την ενημέρωση του παραλήπτη από την υπηρεσία παραλαβής, αλλά αποκλειστικά με το δικαίωμα αρνήσεως του τελευταίου. Εξάλλου, στο τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος I του κανονισμού αυτού γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ των δύο αυτών πτυχών, καθώς γίνεται αναφορά, στους επιμέρους τίτλους αυτού, σε έγγραφη γνωστοποίηση προς τον παραλήπτη του δικαιώματός του να αρνηθεί την παραλαβή και στην ύπαρξη αυτή καθαυτή του δικαιώματος (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψεις 51 και 52).
- 65 Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι πρόδηλον ότι η άρνηση υπόκειται σαφώς σε προϋποθέσεις, υπό την έννοια ότι ο παραλήπτης της πράξεως μπορεί να την προβάλλει μόνον εάν η επίμαχη πράξη δεν έχει καταρτιστεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή, εφόσον οι επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους είναι περισσότερες της μίας, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη. Όπως προκύπτει από τη σκέψη 57 της παρούσας διατάξεως, απόκειται εν τέλει στο επιληφθέν δικαστήριο να κρίνει εάν πληρούται η προϋπόθεση αυτή, εξετάζοντας εάν η άρνηση του παραλήπτη της πράξεως είναι δικαιολογημένη (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 53).
- 66 Σε κάθε περίπτωση, η άσκηση του δικαιώματος αρνήσεως προϋποθέτει ότι ο παραλήπτης της πράξεως έχει επαρκώς ενημερωθεί, εκ των προτέρων και εγγράφως, για την ύπαρξη του δικαιώματός του. Επομένως, η υπηρεσία παραλαβής, όταν επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη στον παραλήπτη της ή μεριμνά προς τούτο, υποχρεούται σε κάθε περίπτωση να επισυνάπτει στην επίμαχη πράξη το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II του κανονισμού 1393/2007, ενημερώνοντας τον εν λόγω

παραλήπτη ότι έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως αυτής, καθώς η υποχρέωση αυτή δεν συνεπάγεται άλλωστε ιδιαίτερες δυσχέρειες για την υπηρεσία παραλαβής, διότι αρκεί η εν λόγω υπηρεσία να επισυνάψει στην προς επίδοση ή προς κοινοποίηση πράξη το προεκτυπωμένο κείμενο, όπως αυτό προβλέπεται στον κανονισμό σε κάθε μία από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης (βλ., συναφώς, απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψεις 54 ως 56).

- 67 Επομένως, η προεκτεθείσα ερμηνεία διασφαλίζει τόσο τη διαφάνεια, δεδομένου ότι ο παραλήπτης πράξεως είναι σε θέση να γνωρίζει την έκταση των δικαιωμάτων του, όσο και την ομοιόμορφη εφαρμογή του κανονισμού 1393/2007, χωρίς να συνεπάγεται καθυστερήσεις στη διαβίβαση της πράξεως αυτής αλλά συμβάλλοντας, αντιθέτως, στην απλοποίηση και στη διευκόλυνσή της (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 57).
- 68 Το Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι η υπηρεσία παραλαβής υποχρεούται, σε κάθε περίπτωση και χωρίς να διαθέτει συναφώς περιθώριο εκτιμήσεως, να γνωστοποιεί στον παραλήπτη πράξεως ότι έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως αυτής, χρησιμοποιώντας συστηματικά προς τούτο το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II του κανονισμού 1393/2007 (απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 58).
- 69 Βάσει των ανωτέρω, προκύπτει, πρώτον, ότι σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, όπου η προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξη δεν έχει συνταχθεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε μία από τις γλώσσες που αναφέρονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, δηλαδή είτε σε γλώσσα κατανοητή από τον παραλήπτη είτε στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής, ή κατά περίπτωση, σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου που πρόκειται να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση –γλώσσες τις οποίες τεκμαίρεται ότι γνωρίζει ο εναγόμενος–, πρέπει να τηρείται πάντα η υποχρέωση της υπηρεσίας παραλαβής να ενημερώσει τον παραλήπτη, μέσω του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα II αυτού του κανονισμού, σχετικά με το δικαίωμά του να αρνηθεί να παραλάβει την πράξη (βλ. σκέψεις 59 και 68 της παρούσας διατάξεως).
- 70 Το ίδιο ισχύει ανεξαρτήτως του αν ο παραλήπτης αρνήθηκε ή όχι να παραλάβει την πράξη. Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι στην απόφαση Alpha Bank Cyprus (C-519/13, EU:C:2015:603) το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η χρήση του εν λόγω εντύπου είναι υποχρεωτική, σε μια υπόθεση όπου ο παραλήπτης ενός επιδοτέου εγγράφου όντως είχε ασκήσει το δικαίωμα αρνήσεως παραλαβής, ενώ δεν είχε ενημερωθεί εκ των προτέρων για την ύπαρξη του εν λόγω δικαιώματος.
- 71 Συνεπώς, σε περίπτωση που η υπηρεσία παραλαβής, κληθείσα να επιδώσει ή να κοινοποιήσει τη σχετική πράξη στον παραλήπτη της, δεν επισύναψε το τυποποιημένο έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα II του κανονισμού 1393/2007, η παράλειψη αυτή θα πρέπει να θεραπευθεί κατά τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού (βλ., συναφώς, απόφαση Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψεις 59 ως 76).
- 72 Εναπόκειται, ως εκ τούτου, στο επιληφθέν στο κράτος μέλος προελεύσεως δικαστήριο να διασφαλίσει τη συμμόρφωση με τους κανόνες αυτούς.
- 73 Πρέπει να επισημανθεί, δεύτερον, ότι το δικαίωμα αρνήσεως παραλαβής μιας προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως, το οποίο προβλέπεται ρητώς από το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, απορρέει από την υπομνησθείσα στις σκέψεις 49 και 50 της παρούσας διατάξεως ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας του παραλήπτη της πράξεως, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της δίκαιης δίκης.
- 74 Κατά συνέπεια, ούτε οι εθνικές υπηρεσίες διαβίβασης ούτε το επιληφθέν δικαστήριο στο κράτος μέλος προελεύσεως δύνανται να παρεμποδίζουν, καθ' οιονδήποτε τρόπο, την άσκηση αυτού του δικαιώματος του αποδέκτη.

- 75 Ειδικότερα, εάν, πριν από την κίνηση της διαδικασίας επιδόσεως ή κοινοποιήσεως της πράξεως, το επιληφθέν δικαστήριο προβεί σε προκαταρκτική, προσωρινή αξιολόγηση των γλωσσικών γνώσεων του παραλήπτη με σκοπό να καθορίσει, σε συμφωνία με τον ενάγοντα, εάν απαιτείται ή όχι μετάφραση της πράξεως, η απόφαση να μην προχωρήσει σε μετάφραση της πράξεως δεν επηρεάζει ούτε το δικαίωμα του παραλήπτη να αρνηθεί να παραλάβει την εν λόγω πράξη ούτε την άσκηση του δικαιώματος αυτού. Δηλαδή, ακόμη και αν το δικαστήριο αυτό έχει ήδη σε αυτό το στάδιο τη βεβαιότητα ότι ο εν λόγω παραλήπτης κατανοεί τη γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η πράξη και ότι ως εκ τούτου δεν είναι αναγκαία η μετάφρασή της, δεν επιτρέπεται εξ αυτού να συναγάγει ότι τυχόν αντίρρηση του εναγομένου ως προς τη διαδικασία επιδόσεως ή κοινοποιήσεως δεν θα ευδοκιμήσει ούτε να αποτρέψει κατ' αυτόν τον τρόπο την άσκηση του δικαιώματός του να αρνηθεί να παραλάβει αυτήν την πράξη, που προβλέπεται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, διότι άλλως θα έθιγε τα δικαιώματά του άμυνας.
- 76 Αντιθέτως, μόνον αφού ο παραλήπτης ασκήσει το εν λόγω δικαίωμα, μπορεί νομίμως το επιληφθέν δικαστήριο να αποφανθεί επί του βασίμου της αρνήσεως αυτής.
- 77 Στο πλαίσιο αυτό, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 57 της παρούσας διατάξεως, το επιληφθέν δικαστήριο οφείλει να λάβει δεόντως υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία του φακέλου, προκειμένου να κρίνει εάν ο παραλήπτης ο οποίος αρνήθηκε να παραλάβει την πράξη ήταν εντούτοις σε θέση να την κατανοήσει και να ασκήσει λυσιτελώς τα δικαιώματά του, ή εάν, λαμβανομένου υπόψη του είδους της εν λόγω πράξεως, απαιτείται μετάφρασή της.
- 78 Είναι πράγματι απαραίτητο, αφενός, για την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας του παραλήπτη, η σχετική πράξη να έχει συνταχθεί σε γλώσσα την οποία κατανοεί, γεγονός το οποίο αποτελεί την εγγύηση ότι ο ενδιαφερόμενος θα είναι σε θέση να αντιληφθεί εγκαίρως τουλάχιστον το αντικείμενο και την αιτία της κατ' αυτού στρεφόμενης πράξεως, καθώς και την κλήση προς εμφάνιση ενώπιον δικαστηρίου ή, αναλόγως της περιπτώσεως, τη δυνατότητα να αναζητήσει δικαστική προστασία (βλ., συναφώς, απόφαση Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, σκέψεις 64 και 73). Αφετέρου, ο ενάγων δεν πρέπει να υποστεί τις αρνητικές συνέπειες μιας αμιγώς παρελκυστικής και προδήλως καταχρηστικής αρνήσεως παραλαβής ενός μη μεταφρασθέντος εγγράφου, ενώ έχει αποδειχθεί ότι ο αποδέκτης του κατανοεί τη γλώσσα στην οποία συντάχθηκε το εν λόγω έγγραφο (απόφαση Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, σκέψη 52).
- 79 Εναπόκειται συνεπώς στο δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπόθεση στο κράτος μέλος προελεύσεως να διασφαλίσει τη βέλτιστη προστασία των συμφερόντων των διαδίκων, εξετάζοντας ιδίως όλα τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία καταδεικνύουν συγκεκριμένα τις γλωσσικές γνώσεις του παραλήπτη, χωρίς το εν λόγω δικαστήριο να μπορεί να στηριχθεί ως προς αυτό σε οποιουδήποτε είδους τεκμήρια (βλ., συναφώς, απόφαση Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, σκέψη 85)
- 80 Σε περίπτωση που, κατόπιν της εξετάσεως αυτής, το επιληφθέν δικαστήριο συναγάγει το βάσιμο της αρνήσεως του παραλήπτη να παραλάβει την προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξη, επειδή η πράξη αυτή έχει συνταχθεί σε γλώσσα που δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, προκύπτει από το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού ότι η εν λόγω πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί στον παραλήπτη της, συνοδευόμενη από μετάφραση σε μία από τις γλώσσες που αναφέρονται στην πρώτη εκ των ανωτέρω διατάξεων.
- 81 Ωστόσο, στην αντίθετη περίπτωση, το δικαστήριο αυτό δεν κωλύεται κατ' αρχήν να αντλήσει τις συνέπειες που προβλέπονται από το εθνικό δικονομικό δίκαιο σε περίπτωση αναιτιολόγητης αρνήσεως του παραλήπτη να παραλάβει την πράξη, αρκεί να εξασφαλίζεται η πλήρης αποτελεσματικότητα του εν λόγω κανονισμού, σύμφωνα με τους σκοπούς του (βλ., συναφώς, απόφαση Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, σκέψη 69).

- 82 Πράγματι, ο ίδιος ο κανονισμός 1393/2007 δεν προβλέπει τις συνέπειες που απορρέουν από την ανατιολόγητη άρνηση παραλαβής πράξεως.
- 83 Όπως, όμως, προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ελλείπει διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, απόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους να καθορίσει τις δικονομικές λεπτομέρειες των ενδίκων βοηθημάτων που προορίζονται για την προάσπιση των δικαιωμάτων που οι πολίτες αντλούν από το άμεσο αποτέλεσμα του δικαίου της Ένωσης (απόφαση *Leffler*, C-443/03, EU:C:2005:665, σκέψη 49).
- 84 Πάντως, αυτές οι λεπτομέρειες εφαρμογής δεν επιτρέπεται να είναι λιγότερο ευνοϊκές από εκείνες που αφορούν δικαιώματα τα οποία αντλούνται από την εσωτερική έννομη τάξη (αρχή της ισοδυναμίας) ούτε να καθιστούν πρακτικώς αδύνατη ή υπέρμετρα δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει η έννομη τάξη της Ένωσης (αρχή της αποτελεσματικότητας) (απόφαση *Leffler*, C-443/03, EU:C:2005:665, σκέψη 50).
- 85 Συναφώς, σύμφωνα με την αρχή της αποτελεσματικότητας, ο εθνικός δικαστής μπορεί να εφαρμόζει τους δικονομικούς κανόνες που προβλέπει η εσωτερική έννομη τάξη του μόνο στο μέτρο που δεν θίγουν τον λόγο ύπαρξης, τον σκοπό και την πρακτική αποτελεσματικότητα του κανονισμού 1393/2007 (βλ. απόφαση *Leffler*, C-443/03, EU:C:2005:665, σκέψεις 50 και 51).
- 86 Σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, όπου ο εναγόμενος δικάζεται ερήμην, ο κανονισμός 1393/2007 απαιτεί, όπως προκύπτει ειδικότερα από το άρθρο 19, παράγραφος 1, αυτού, τη διασφάλιση της πραγματικής και ουσιαστικής παραλαβής του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης από τον αποδέκτη (βλ., συναφώς, απόφαση *Alder*, C-325/11, EU:C:2012:824, σκέψεις 36 και 41), η οποία του επιτρέπει να λάβει γνώση της δικαστικής διαδικασίας που έχει κινηθεί εναντίον του και να αντιληφθεί το αντικείμενο και την αιτία της κατ' αυτού στρεφόμενης πράξεως (βλ., συναφώς, απόφαση *Weiss und Partner*, C-14/07, EU:C:2008:264, σκέψεις 73 και 75), καθώς και να έχει επαρκή χρόνο στη διάθεσή του για να προετοιμάσει την άμυνά του (βλ., συναφώς, απόφαση *Leffler*, C-443/03, EU:C:2005:665, σκέψη 52). Η υποχρέωση αυτή συνάδει εξάλλου με τις απαιτήσεις του άρθρου 34, σημείο 2, του κανονισμού 44/2001 (βλ., συναφώς, αποφάσεις *Leffler*, C-443/03, EU:C:2005:665, σκέψη 68, και *Weiss und Partner*, C-14/07, EU:C:2008:264, σκέψη 51).
- 87 Σε κάθε περίπτωση, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της παρούσας διατάξεως, ο κανονισμός 1393/2007 επιτρέπει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως όπως η περιγραφόμενη στην ανωτέρω σκέψη 37 μόνο μετά την ολοκλήρωση των σταδίων που προβλέπονται από τον κανονισμό αυτό, ήτοι, πρώτον, της ενημέρωσης του παραλήπτη, μέσω του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα II του εν λόγω κανονισμού, ότι έχει την ευχέρεια να αρνηθεί την παραλαβή της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως και, δεύτερον, σε περίπτωση αρνήσεως, της εκδόσεως αμετάκλητης δικαστικής αποφάσεως η οποία διαπιστώνει ότι η άρνηση αυτή δεν είναι δικαιολογημένη.
- 88 Εναπόκειται επομένως στο αιτούν δικαστήριο να αξιολογήσει εάν οι λεπτομερείς κανόνες που διέπουν την εφαρμογή της εν προκειμένω επίμαχης εθνικής ρυθμίσεως συνάδουν με τις απαιτήσεις και τους σκοπούς του κανονισμού 1393/2007.
- 89 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, στα τρία υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κανονισμός 1393/2007 έχει την έννοια ότι, κατά την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως στον παραλήπτη της ο οποίος κατοικεί στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, στην περίπτωση που η πράξη δεν έχει συνταχθεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση είτε σε γλώσσα την οποία κατανοεί ο

αποδέκτης, είτε στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής είτε, εφόσον οι επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους περισσότερες της μίας, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη:

- το επιληφθέν δικαστήριο στο κράτος μέλος προελεύσεως πρέπει να διασφαλίσει ότι ο παραλήπτης ενημερώθηκε προσηκόντως, μέσω του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα II του κανονισμού αυτού, για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως·
- σε περίπτωση παραλείψεως αυτού του τύπου, εναπόκειται στο δικαστήριο αυτό να θεραπεύσει τη διαδικαστική πλημμέλεια σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού·
- το επιληφθέν δικαστήριο δεν δύναται να παρεμποδίσει τον παραλήπτη να ασκήσει το δικαίωμά του αρνήσεως παραλαβής της πράξεως·
- μόνον αφότου ο παραλήπτης ασκήσει όντως το δικαίωμά του αρνήσεως παραλαβής της πράξεως δύναται το επιληφθέν δικαστήριο να ελέγξει το βάσιμο της αρνήσεως αυτής· προς τον σκοπό αυτό, το εν λόγω δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία του φακέλου, προκειμένου να αξιολογήσει εάν ο αποδέκτης κατανοεί ή όχι τη γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η πράξη, και
- εφόσον το εν λόγω δικαστήριο διαπιστώσει ότι η άρνηση του παραλήπτη της πράξεως δεν είναι δικαιολογημένη, δύναται κατ' αρχήν να αντλήσει τις συνέπειες που προβλέπονται συναφώς από το εθνικό του δίκαιο, υπό την προϋπόθεση όμως ότι διασφαλίζεται η πρακτική αποτελεσματικότητα του κανονισμού 1393/2007.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁹⁰ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) αποφαινεται:

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000 του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι, κατά την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως στον παραλήπτη της ο οποίος κατοικεί στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, στην περίπτωση που η πράξη δεν έχει συνταχθεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση είτε σε γλώσσα την οποία κατανοεί ο αποδέκτης είτε στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής είτε, εφόσον οι επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους είναι περισσότερες της μίας, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη:

- **το επιληφθέν δικαστήριο στο κράτος μέλος προελεύσεως πρέπει να βεβαιωθεί ότι ο παραλήπτης αυτός ενημερώθηκε προσηκόντως, μέσω του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα II του κανονισμού αυτού, για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως αυτής·**
- **σε περίπτωση παραλείψεως αυτού του τύπου, εναπόκειται στο δικαστήριο αυτό να θεραπεύσει τη διαδικαστική πλημμέλεια σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού·**

- το επιληφθέν δικαστήριο δεν δύναται να παρεμποδίσει τον παραλήπτη να ασκήσει το δικαίωμά του αρνήσεως παραλαβής της πράξεως·
- μόνον αφότου ο παραλήπτης ασκήσει όντως το δικαίωμά του αρνήσεως παραλαβής της πράξεως δύναται το επιληφθέν δικαστήριο να ελέγξει το βάσιμο της αρνήσεως αυτής· προς τον σκοπό αυτό, το εν λόγω δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη του όλα τα σχετικά στοιχεία του φακέλου, προκειμένου να εκτιμήσει εάν ο αποδέκτης κατανοεί ή όχι τη γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η πράξη, και
- εφόσον το εν λόγω δικαστήριο διαπιστώσει ότι η άρνηση του παραλήπτη της πράξεως δεν είναι δικαιολογημένη, δύναται κατ' αρχήν να αντλήσει τις συνέπειες που προβλέπονται συναφώς από το εθνικό του δίκαιο, υπό την προϋπόθεση όμως ότι διασφαλίζεται η πρακτική αποτελεσματικότητα του κανονισμού 1393/2007.

(υπογραφές)